GÜNAYDIN

usturа 45

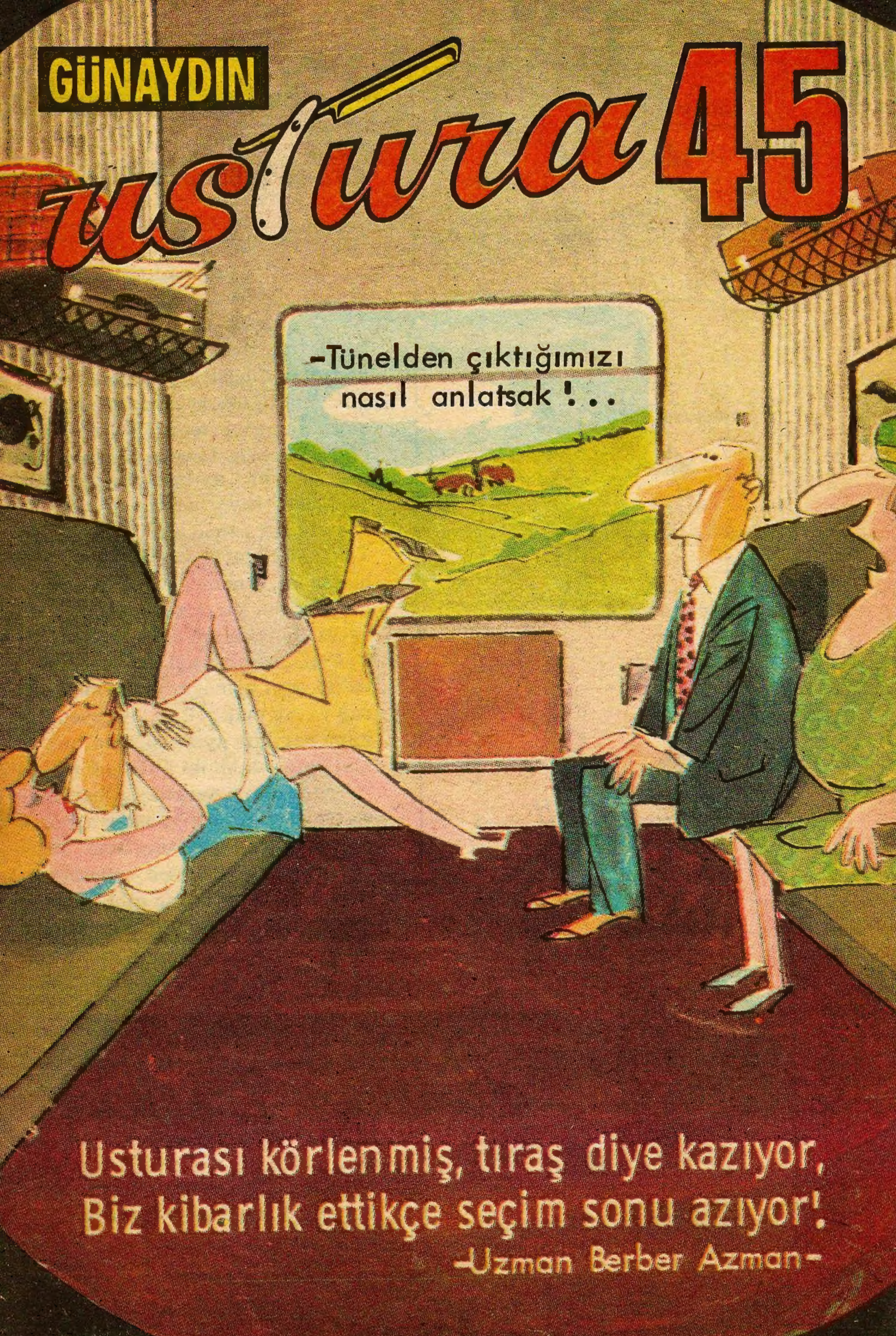

Usturası körlenmiş, tıraş diye kazıyor,
Biz kibarlık ettikçe seçim sonu azıyor!.

-Uzman Berber Azman-

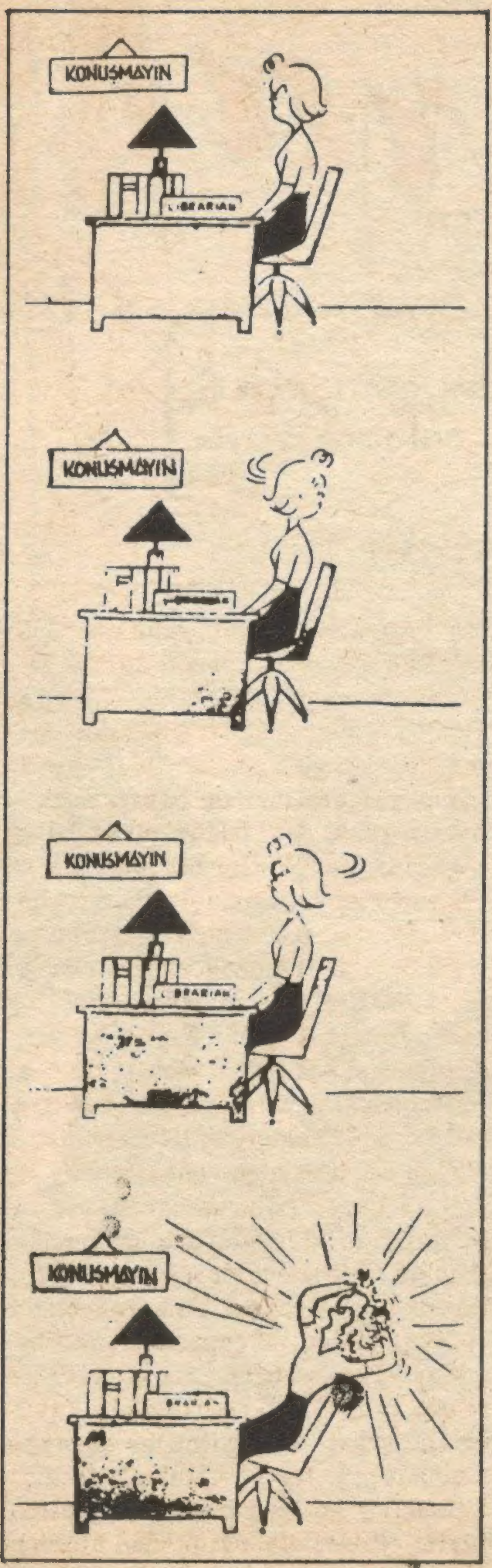

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Merzifon'dan bay H. K soruyor:

"Bayılanlar nasıl ayıltılır ?"

MARKOPAŞA

Kimi ayıltmak istediğinizi yazmadığınızdan kesin cevap veremiyeceğim. Çünkü, bayılanların kimliğine, kişiliğine, bayılma yerine ve zamanına göre, tedavi yolları da değişir. Örneğin kaynananız bayılmışsa, onu hiç ayıltmaya kalkışmayın, çünkü kaynanalığın gereği olarak sık sık numaradan bayılırlar.. Yok, ciddi olarak bayılmışsa,.. aman ne isabet, şansınız varsa hiç ayılmaz

Bayılan karınızsa, yaşına göre ayıltma biçimleri değişir. Yeni evliyseniz, bayılan eşinizin kulağına istediği şeyi alacağınızı fısıldayın, yavaş yavaş ayılır. Eski evliyseniz, bayılan karınızı ayıltmak için, şok etkisi yapacak biriki sille çok iyi gelir.

Nişanlınız, sevgiliniz bayılmışsa seve seve, okşıya okşıya, öpe öpe, aşağıdan aşağıdan, alttan alttan, yavaş yavaş.. İlk önce, rahatlaması için, kemer, kuşak gibi şeyleri gevşetin, elbisesini çıkarın, düğmelerini çözün...

Mısır çarşısının, baharatçıların çok olduğu eski günlerde mis gibi koktuğu zamanlarda, bir adam çarşıya girer girmez düşer baylılır. En güzel kokuları koklatırlar, su dökerler, ilaç verirler, her ne yaparlarsa adam bitürlü ayılmaz. Ordan birisi,

-Durun, ben ayıltırım.. der, heladan aldığı süpürgeyi burnuna dayayınca, baygın adam,

-Ohh, dünya varmış! diyerek a-

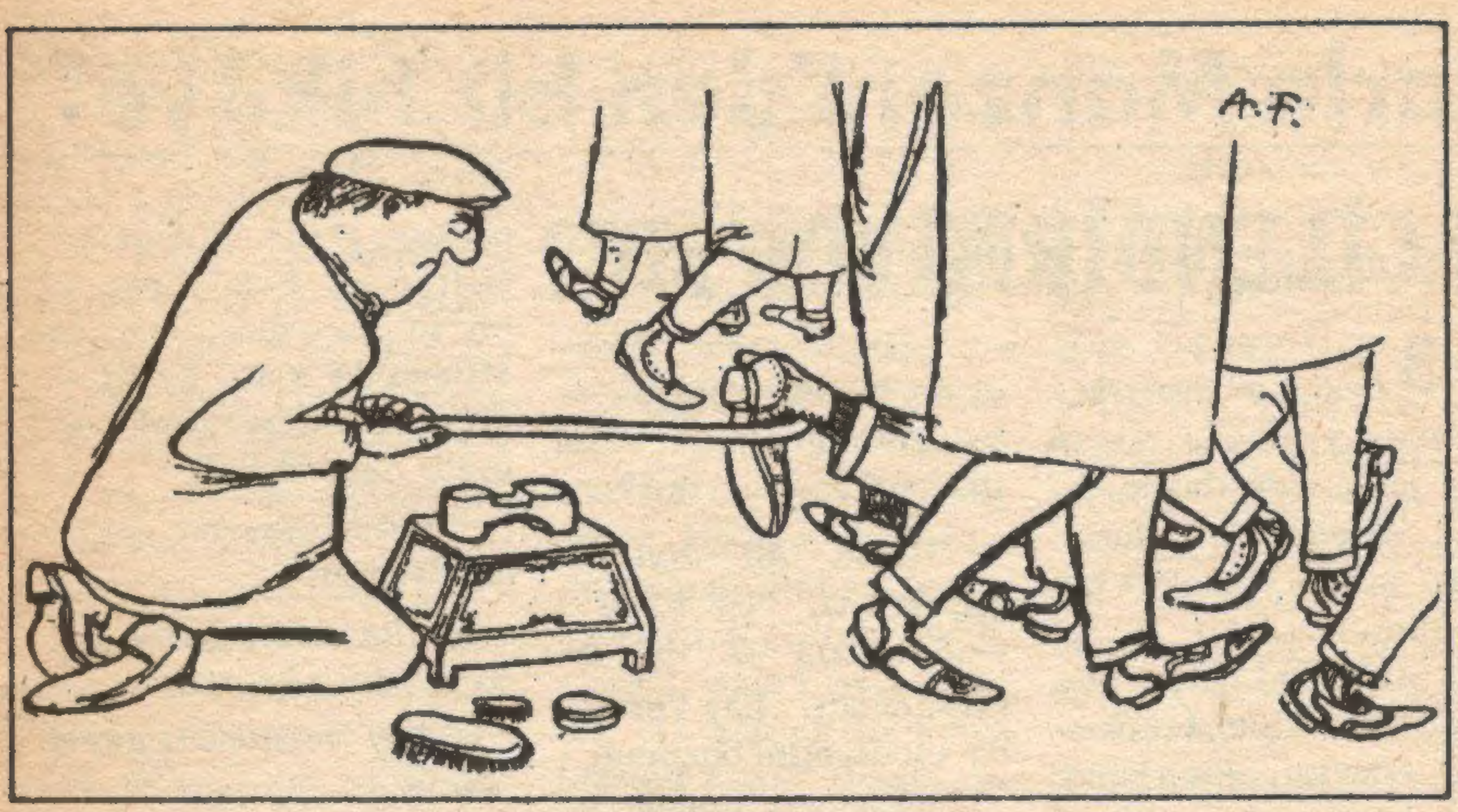

yılır, koşarak Mısırçarşısından çı - kar.

Meraklılar, ayıltan adamın çev - resini kuşatıp,

-Nasıl yaptın bu işi ?

diye sorarlar.

Adam şöyle der:

-Bayılan adam kırk yıllık genel hela temizlikçisidir. Mısırçarşısına girip mis gibi kokuları koklayınca adamcağız bayıldı. Siz de ona ayıl - sın diye güzel kokular koklatıp az kalsın zavallıyı öldürecektiniz. Son- ra ben ona alıştığı kokuyu koklatın- ca hemen ayılıverdi.

İşte bu fıkra da, ayıltma yöntem- lerinin ne kadar değişik olduğu - nu gösterir.

o

Ordu'dan bir okurumuz soruyor:

"Paşam, ata sporu olan güreşte neden günden güne gerilemekteyiz?"

MARKOPAŞA:

Ben sizin gibi düşünmüyorum.. Güreş bizde günden güne ilerlemek- te ve yayılmaktadır. Eskiden dünya şampiyonu oluyorduk ama, yalnız gü- reşçiler güreşiyordu. Oysa bir spo- run gelişmesi demek, yalnız bir iki takımın o sporu yapması demek de- ğildir. Bir spor millete ne kadar ya- yılırsa o spor o kadar gelişmiş de - mektir. Son yıllarda her ne kadar güreş yarışmalarında başarı kaza - namıyorsak da, bugün güreş halka mal olmuştur. Yollarda, otobüsler - de, vapurlarda, dolmuşlarda, gişe ön- lerinde, stadyumlarda, pazarlarda, görmüyor musunuz, herkes birbiriy- le, tanışalım, tanışmıyalım, hepimiz birbirimizle güreşip, itişip kakışıp duruyoruz. Ata sporu güreş artık millete mal olmuştur. Hele politika- cılarımız güreşte çok ilerlemişler - dir. Şu seçimlerden sonra meclis bir açılsın, geçen yıllarda olduğu gibi, kimbilir ne elenseler, ne kazkanat - ları, ne ters kündeler, ne boyunduruk- lar, ne el peşrevleri, ne karakucaklar, ne perendeler, ne çaprazlar, ne ka- zıklar seyredeceğiz.. Siz güreşte ge- rilediğimiz düşüncesindesiniz ama, uluslararası üniversiteliler güreş ya- rışması gibi, bir de uluslararası po - litikacılar güreş yarışması yapılsa, bizim birinci olacağımızdan hiç kuş- kumuz olmasın.

Carlo Manzoni'den bir hikâye:

İLGİLENDİRMİYOR MU?

Bay Vernenda sokakta yürüyordu. O anda yanından geçen bir kadını durdurdu.

-Affedersiniz dedi, ben şimdi Venedik' ten geldim.

-Öyle mi? dedi kadın, haberinize teşekkür ederim. Ama bundan bana ne?

O anda Vernenda birden kadının ayağına bastı.

-Şimdi, dedi, şimdi de benim Venedik' ten gelmiş olmam sizi ilgilendirmiyor mu?

Kadın "Ah" diye bir çığlık attı. "Ne terbiyesiz adam bu" diye de mırıldandı. Bay Vernenda ciddiyetini bozmadı :

-Görüyor musunuz, dedi, ben Venedik ' ten gelmemiş olsaydım, ayağınıza basmamış olacaktım. Şöyle de düşünebilirsiniz: Ben Venedik'te olsaydım, burada Milano'da sizin ayağınıza basabileceğimi sanıyor muydunuz?

Kadın öfkesini yenemiyordu:

-Utanmaz, kaba adam! diye bağırdı.

Bay Vernenda, gayet sakin,

-Şayet, dedi, görüp düğümden bin defa daha kaba olsaydım da Venedik'ten sizin buradaki ayağınıza basamazdım.

Kadın şaşırmıştı.

-Bilmiyorum, diye kekeledi.

-Bilmiyorsunuz ve benim Venedik'ten gelmemin sizinle ilgisi olmadığını iddia ediyorsunuz. Bu arada ayağınız da ağrıyor. Siz gerçekten bir dik kafalısınız, evet tam bir dik kafalı...

Kadın hiddetlenerek,

-Artık çok oluyorsunuz! diye bağırdı.

-Tamam, dedi Vernenda, şimdi memnun oldum. Çünkü Venedik'ten dönmemin sizi ilgilendirdiğini gözlerinizden okuyorum.

Ve bay Vernenda eliyle kadına bir öpücük göndererek yürüdü.

Bir amatörle Bir profesyonel

Bir Fransızla bir Amerikalı trende aynı kompartımana düşmüş - lerdi.

Fransız, dalgın dalgın pencereden dış görüntüyü seyrederken sol kulak memesinin altından birşeyin "V ınnn!." diye geçtiğini duydu. Başını çevirmeye kalmadan, bişey daha kulağına teğet olarak hızla geçti. Fransız, başını ancak çevirmişti ki, üst üste iki tükürük burnunu sıyırarak şap diye pencere pervazına yapıştı.

Fransız hiddetle doğrulunca, Amerikalı da yerinden kalkıp kendisini tanıttı:

-Ben Amerikalı William Horn... Profesyonel tükürük şampiyonu..

Kızgınlıkla yerine oturan Fransız, şampiyonun tükürük atışından suratını korumak için, okur gibi yaparak yüzüne gazeteyi kapadı... Bu tanışma törenine çok canı sıkılan Fransız, on dakika kadar sonra bir horultu duydu. Amerikalı şampiyon uyuyordu. Ayağa kalkan Fransız, deminden beri ağzında topladığı tükürüğü, Amerikalının iki kaşı ortasına şırrak diye püskürttü. Yerinden sıçrayarak uyanan Amerikalı neye uğradığını şaşırdı. Fransız,

-Ben de Fransız Robert Philip...dedi, amatörüm!

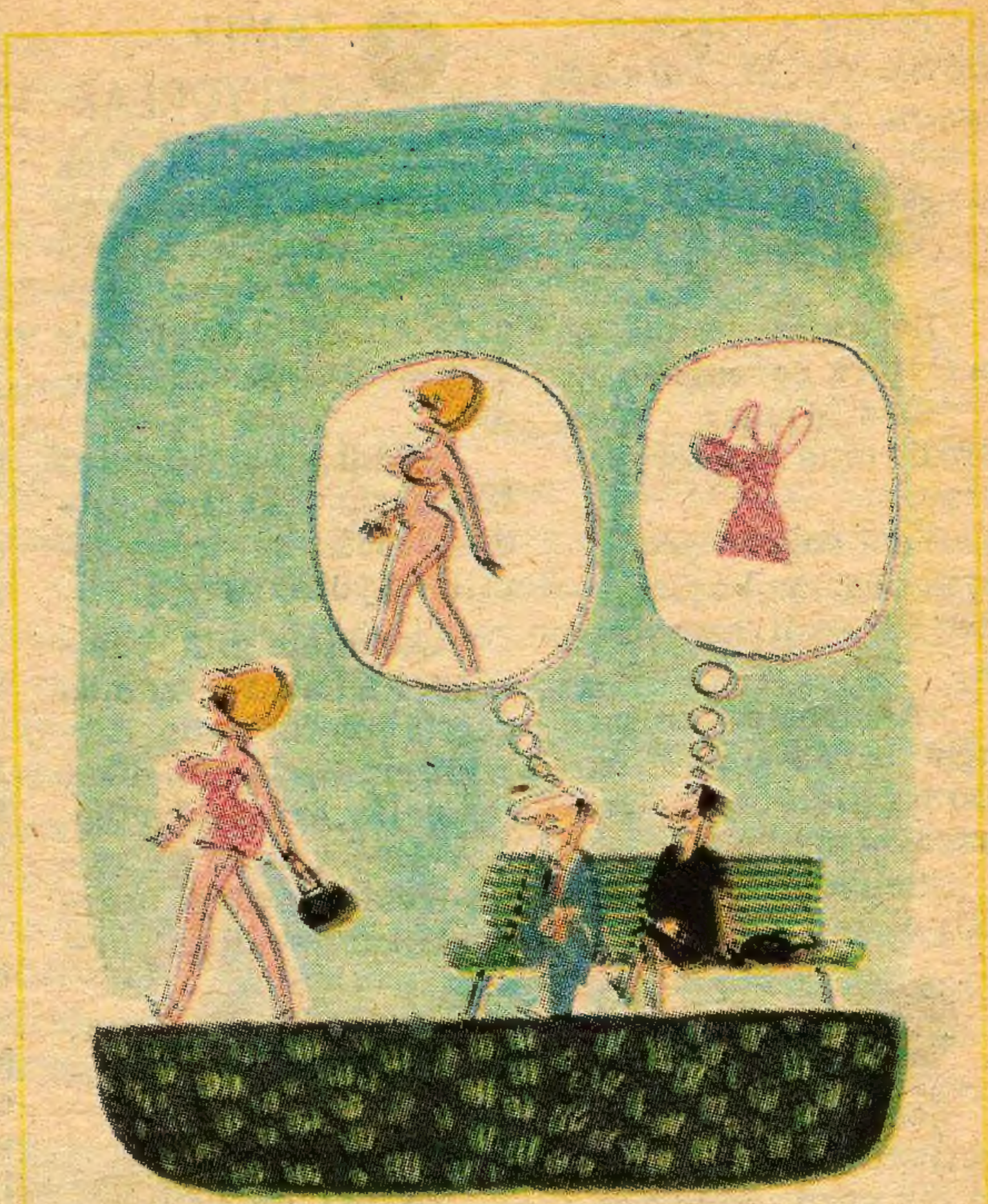

PROPAGANDA

Bir Afrika ülkesindeki Amerikan askerî birliğinden bir assubay yerlilerle iyi geçinmeleri için Amerikan erlerine ders veriyordu:

-Arkadaşlar! İlk görevimiz yerlileri, onların dostları olduğumuza inandırmaktır. Elinizden geldiği kadar, onların düşüncelerine karşı çıkmayın. Örneğin bir yerli size, Afrika Teksas'tan büyüktür, bile dese, siz hiç aldırmayın, kabul ediyormuş gibi davranın.

İŞ BÖLÜMÜ

Yüzbaşı, yeni erleri uğraşılarına göre işlere ayırıyordu.

-Senin işin ne?

-Muhasebeciyim.

-Peki, kalemde yazıcı ol.

-Sen?

-Nalbant.

-Tavlaya. Sen?

-Aşçıyım.

-Mutfağa. Sen..

Kekeme olan er, tahsildardı,

-Ta..ta..ta..ta... derken yüzbaşı,

-Seni de makineli tüfeğe ayırdım... dedi.

Yarışma

İzmir - Şirinyer, 352 Sk. No. 21. kat 1 den Hasan Yavuz yazıyor:

5 BIYIKLI OLANI

Doğumevi kapısında Öztürk Serengil'e,

-Bir oğlunuz oldu şimdi! diye müjdeyi verdiler.

Yeni doğan çocukların odasına koşan Öztürk Serengil, hemşireye,

-Az önce doğan çocuğun babasıyım, oğlum hangisi? diye sorunca, hemşire,

-Soldan ikincisi, bıyıklı olanı.. dedi.

6 9,30 TRENİ

Şehirdeki bütün şapkacıları dolaşan adam, hiç bir yerde başına göre şapka bulalamıştı... Son umutla girdiği şapkacıda tezgâhtar,

-Hiç aramayın boşuna dedi, sizin başınıza göre şapka bulunmaz

O sırada vestiyerde gördüğü şapkayı başına geçiren adam,

-İşte bu uydu... dedi, fiyatı nedir?

Tezgâhtar,

-Bayım, dedi, o benim şapkam... Satamam Ama nerden aldığımı, sorarsanız, söyleyeyim. Siz de benim gibi yapın. Her gün 9,30 trenine bilet alın, gözünüzü dört açın ve trenden en son inin. Belki bir gün başınıza uyğun bir şapka bulursunuz...

7 TAMİR EDİYORLAR

Kadın ellisini, erkek de altmışını aşkındı. Ama çok ateşli iki âşıktırlar. Gece, başbaşa geçirecekleri bir yer aradılar, bulamadılar. Kadın,

-Hadi, şu otobüsün altına girip uzanalım, dedi, sorarlarsa otobüs tamir ediyoruz, deriz.

Dedikleri gibi yaptılar. Ne kadar zaman geçtiğinin farkında değildiler. Başlarına dikilen polis, erkeği dürtüp,

-Heeey, orda ne yapıyorsunuz? diye bağırınca kadın yattığı yerden,

-Gürmüyor musun, otobüs tamir ediyoruz.. dedi.

Polis,

-Hangi otobüsü be! dedi, ordan otobüs kalkalı üç saat oluyor.

■

Bafra - Köycülük Bürosu, Ömer Bulut yazıyor:

8 CEZA

Nasrettin Hoca, imam durmak için gittiği köylerin hepsinden de olumsuz cevap almıştı. Son gittiği köyde de,

-Vah vah, dediler, bir hafta önce gelseydin seni köy imamı yapardık.

Hoca'ya acıyan köylüler, onu o gece salmamışlardı. Köy odasında yemekten sonra söyleşirlerken, bir köylü, kümeste yakaladığı tilkiyle içeri girdi.

-Bütün tavuklarımı yiyen bu tilkiye ağır bir ceza vermenizi istiyorum.. dedi,

Köy odasındakiler, çeşitli ölüm cezaları salık verdiler.

-Durun, durun, onun cezasını bana bırakın... diyen Hoca, sarığını başına sarıp, cüppesini de giydirip tilkiyi salıverdi.

Köylüler,

-Aman Hoca, ne yaptın? diye çıkışınca, Hoca,

-Susun, ben ona en ağır cezayı verdim, dedi, o kılıkta hangi köye gitse ekmek bulamaz, açlıktan ölür...

■

Ankara-Bahçeli - evler, 2 Cd. 7 Sk. No 2/1 Zafer Kalaycıoğlu yazıyor:

9 UZUN BURUN

İstanbul'da dünyanın en uzun burunlu insanını seçmek için yarışma düzenlenmişti. Yarışma başlamış, en uzun burunlu seçilip, tam birinci ilân edilecekken kapı açılıp, içeriye bir burnun ucu girmiş. Kapıdan giren burun ucunda asılı levhada şu yazı varmış:

"Ankara'da bulunuyorum, altı saat sonra orda olacağım!"

Fıkraları

İstanbul- Basın - köy, Ahmet Rasim B- loku A Kapısı No. 2 . B. Takin yazıyor:

10 BEŞ KİŞİYE BEDEL

Rüşvetçiliğiyle tanınmış bir yüksek görevli ölmüştü, sağlığında ondan çöplenmiş olanlar da hâlâ yağcılık ediyorlardı:

-Yeri doldurulmaz, bir kayıp...

-Çok kültürlüydü 5 yabancı dil bilirdi...

-Her dil bir insandır, rahmetli beş kişiye bedeldi.

O zamana kadar susmuş olan biri lafa karıştı:

-Biz de, bu kadar rüşveti bir başına nasıl zıkkımlanır, diye düşünür dururduk. Boşuna değil, herif beş kişiymiş. Demek, beş kişiyi birden besliyormuşuz..

■

Bornova-İzmir. Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi pataloji kürsürü, Dr. Fikri Öztop yazıyor:

11 BİR ASKERLİK ANISI

Tugaya su getirilecekti. Komutan ve yanındakiler, günlerdir dağ-bayır dolaşarak, yakınlarda bir kaynak aramışlar, O günde bir sonuç alamadan epey dolaştıktan sonra, eşeğine kurulmuş giden bir yaşlıca köylüye rastladılar. Cip durdu.

-Selâmünaleyküm baba...

-Aleykümselâm gumandan bey...

-Bu yakınlarda bir yerde su var mı baba?

-Va ya.. Aha şu depelerin ardında...

-Uzak mı çok?

-Yok canım... İki cuvara içimlik yok ... Susadınızsa bende va biraz...

-Tugaya su getirmek için oradan boru döşeyeceğiz de...

-Buralara yakındır emme, gışlaya ırak düşer...

-Olsun, olsun... Biz getiririz.

-Zordur gumandan bey... Bu gadar dağdan depeden gaç yılda boru döşeyecen oraya?

-Sen ne diyorsun baba? Üç bin askerim var benim... Bunları tugaydan oraya yan yana dizsem, ellerine de verdim mi kazmayı, iki günde olur bu iş...

Yaşlı köylü, komutanı pek sevmişti. Baba - can bir davranışla omuzunu okşayarak,

-İlâhi gumandan beğ oğlum, dedi, üç bin eskeri buldun, iyi ya üç bin gazmayı nirden buluyon?

12 AFİYET OLSUN

İçtikleri su ayrı gitmeyen iki arkadaşdılar. Gene birlikte lokanta - ya gitmişlerdi. Birisi garsonu çağırdı?

-Bana bir kadınbudu lütfen...

Öbürü ekledi:

-Ben de öbürü - nü rica edeceğim...

(Devamı 14.sayfada)

Okur karikatürleri:

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER:

René Hoviv

René Hoviv'in karikatürlerini, Ustura'nın daha önceki sayılarında yayınlanmıştır. Sayı 26 arka kapak, sayı 15 arka kapak, sayı 32 ön kapak vb) 39 yaşındaki bu ünlü karikatürcü dünyayı epey dolaşmış ve birçok macera yaşamıştır.. Bu arada Sibirya'da altı yıl odunculuk yapmıştır. Sovyetler Birliği'nde "Dessin Animé" ressamı olarak çalışmış ve bu alanda üç uluslararası ödül kazanmıştır: Moskova ödülü, Fransisko ödülü ve Oberhausen ödülü. Sovyet yurttaşıyken, Paris'e gelip yerleşen René Hoviv, Fransa'da en çok okunan mizah dergilerinde sürekli olarak karikatürlerini yayınlamaya başlamıştır. Bir çizgi ustası olan René Hoviv, orta Fransız okurunun espri düzeyinden yukarı çıkmamaktadır.. Bu sayımızın bütün renkli karikatürleriyle ön ve arka kapaklarını René Hoviv'in eserlerine ayırdık...

-Yoksa onlara "Kemerlerinizi çözünüz!" mü dedin?

KUL NESİMİ'den TAŞLAMA

FAYDASI NE?

Ey gönül el aynasına bakmanın faydası ne?
Sermayeden zarar çekip, satmanın faydası ne?

Kendi kadrin bilmiyenler, ne bilir dost kıymetin?
Eşşeğin boynuna yakut takmanın faydası ne?

Kargaya bir leş gerektir, hem yiye hem çağıra,
Kuzgunun önüne şeker dökmenin faydası ne?

Çobana gün yaz gerektir, hem yata hem gerine,
Çobanı meclise davet etmenin faydası ne?

Her kişiye lâyık olan bir top kefen buluna,
Genç ve koca bir döşekte yatmanın faydası ne?

İnsana ülfet gerektir, hem güle hem söyleşe,
Kuru kuru birbirine bakmanın faydası ne?

Akıl isen kıl ibâdet kûşe-i vahdette,
Ömrünü beyhudeye geçirmenin faydası ne?

Ey Nesimî sırrını sen kimseye fâş eylemè!
Köpeği hamama koyup yuğmanın faydası ne?

Yakup Kadri, Refik Halid'i anlatıyor:

1914'de

Türk Mizah Edebiyatının büyük ustalarından Refik Halid Karay'ın bir yazısını yayınlarken, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun "Gençlik ve Edebiyat Hatıraları" adlı kitabından Refik Halid Karay'ı anlatan bölümün bazı parçalarını sunuyoruz:

Son Yıllarında

...Bu yeniden başlayış Refik Halit'e beklenmedik bir ün, hatta bir "popülarité" kapısını açtı. Bu kapının anahtarı da "Eşref" adlı bir mizah dergisinin baş sayfasında çıkan portreler yazılarıydı.

...Bu suretle Refik Halit, birkaç hafta içinde bizim basın dünyamızın en parlak yıldızlarından biri oluverdi. Kalemi, günlük gazeteler, haftalık, aylık dergiler tarafından âdeta "müzayede"ye konuldu. Hatta, en başta İttihat ve Terakki partisinin organı "Tanin" olmak üzere, nemen bütün İstanbul basınının kendisine yapılmadık. câzibeli yazı ücreti teklifi kalmadı. Böylesine taşkın bir rağbet karşısında âdeta şaşkına dönen Refik Halit, nihayet günün birinde, o zamanlar Türkiye'nin en ünlü karikatürcüsü Cemil'in çıkardığı "Cem"de karar kıldı ve bu suretle, her iki sanatçının işbirliği sayesinde de yeni bir çığır açılmış olduğu; daha doğrusu, şair Nef'iden, şair Eşref'e kadar bayağı, kaba ve bazen iğrenç cinaslarla dolu "Hiciv" tarzı son bulup yerini Frenklerin "esprit" dedikleri ince zekânın iğneleme sanatına bıraktı.

Refik Halit, yergi, edebiyatımız da böyle bir çığır açtığının farkındamıydı? Okurları, onu bu yönünden değerlendirmesini bilmişler miydi? Edebiyat eleştirmecilerimiz Refik Halit'in yazar dehasının asıl bu mizah tarzında tecellî ettiğini söylemişlermiydi? Bilmiyorum; ama bence onun edebiyat tarihindeki yeri bu açıdan tayin edilmek gerekirdi.

...Refik Halit'in yazılarına karşı tepkiler, ilkin, bir yaylım ateşi halinde, iktidar taraflısı basından gelmeye başlamıştı. O sıralarda henüz yirmiüç, yirmidört yaşında olan Refik Halit'in geçmişine ait bir leke bulup gösteremeyen bu basın, bütün suçlama ve kötüleme hünerlerini babasıyla ağabeyi üzerinde uyguluyor, hani nerdeyse Abdülhamit devrinin en ağır sorumlulukiarını devrinin en agır sorumluluklarını bunların omuzlarına yüklemeye çalışıyordu.

Daha arkadan İttihat ve Terakki komitesinin eli silâhlı fedaileri türlü türlü tehditlerle, onu sindirmek yolunu tuttular. Hafta geçmez, gün geçmezdi ki, "Cem" dergisindeki masanın üstü, imza yerine kâh bir ta-

banca, kâh bir hançer resmi taşıyan mektuplarla dolup boşalmasın . Ahmet Samim'in uğradığı felâketin de böyle mektuplarla başladığını pek iyi bildiği halde, bunların hiçbirine önem vermez, kimini buruşturup kâğıt sepetine atar, kimini de bilmem neden , pek tuhaf bularak açar ve kahkahalarla gülerek okurdu.

...Bu çoğunluğun büyük bir kısmı hiçbir cezaya çarptırılmadığı, hatta--Refik Halit'in posta -telgraf nezaretinden istifası üzerine, Damat Ferit tarafından aynı makama getirilen biri dahi-Cumhuriyet Hükümetinin yüksek memuriyetlerine atanmak gibi talih lütuflarına erdiği halde, zavallı Refik Halit yirmi yıl vatan sınırları dışında sürünmek ukubetine uğramıştı (Yüzelliliklerdendi) ve günün birinde büyük insanların en büyüğü Atatürk'ün şefaati olmasaydı, o gurbet illerinde ölüp gidecekti.

...Refik Halit'in oralarda çekmediği kalmamıştı. Kırılan gururu bir yandan, geçim sıkıntıları ve vatan hasreti öbür yandan onu hem maddî, ham manevî ıztıraplarla, kasıp kavurmuştu. İlk sürgününde sevişip evlendiği kadın, artık, bu ikinci sürgüne dayanamayıp yapa - yalnız bırakıp gitmişti. Fakat bunun üzerinden çok zaman geçmiyecek, kendisinden onsekiz yaş küçük bir genç kız, Refik Halit'in yaralı kalbini tedavi etmesini ve ona başlangıçta bir Romeo-Juliette, sonucunda bir Don Juan masalının tadını tattırmasını bilecekti. Zira Refik Halit, önce gizli gizli sevişiği küçük hanımı-babasının evlenme izni vermemesi üzerine bizim Anadolu delikanlıları gibi kaçırarak alacaktı.

Refik Halit Karay (74 yaşındayken) ,Yakup Kadri'nin yazısında anlattığı son eşiyle, Esentepe'deki evinde.

Refik Halid Karay:

SUYA SABUNA DAİR

Bir aydır, mangal altında yorgunluk çıkaran bezgin ve kanmış bir kedi gibi, ben de minderin üzerinde uzanıp yayılarak, kıvrılıp toplanarak, esneyip gerilerek, saattan habersiz bir iyi dinlendim.. Zararlı maceralarla geçen talihsiz bir yolculuktan dönmüş gibi yüreğim üzüntü ile doluydi. Bu istirahat beni o ezginlikten kurtardı.. Eski kendimi bulur gibi oldum. Fakat büsbütün oldum. Fakat büsbütün kendime gelmek için bir noksan kalmıştı. Hamam...

Hayata girer girmez insanı ılık suya sokarlar, çıkarken de öyle... Zaten insanların biri ilk biri de son olarak dokunduğu ebe ile ölü yıkayıcı, birbirinin hizmetini ikmal eden bu iki meslekdaş, su ve sabunla iş görürler... Suya sabuna dokunmamalı deriz, ne gariptir ki, doğar doğmaz ilk evvel bunlara dokunur ve en sonra da, yine ona dokunur, öyle göçeriz!

Evet, geçen gün ısınmak, dinlenmek, düşünmek ve yıkanmak için hamama gittim. İnsan soyunup da bir boş kubbe altında kendi gibi beş, on çıplağın yanına girince hangi devirde ve hangi diyarda yaşadığını gösteren alâmetlerden mahrum kalıyor, Kurunuvustada Romada veya Osmanlıların istilâ devrinde Bursa'da mı, anlayamıyor. Beraber bulunduğun şu çıplak kubbe altı adamları çıkınca ne libasa bürünecekler, başlarına kallavi kavuk mu geçirecekler, yoksa kadife şapka mı, dizlerine çuha potur mu takacaklar, yoksa atlas çakşır mı anlamak kabil olmuyor. Ne asrı, ne sanatı, ne seviyeyi gösteren kimsede bir alâmet yok.. Çok defa içeride efendiden zannettiğim dışarıda hamal çıktı. Bey farzettiğim seyis! Politikada da böyle olurdu, ya açıkça adam zannettiklerim hühümette hem kel hem fodul çıktı.. İnsan hamamda elbisesizliğe al-

danıyor, dışarıda de elbiseye. Artık o zaman Paşayı saka, sakayı Paşa zannediyor...

Hamamda çıkarken kelli felli bir efendi kıyas ettiğim bir zatı, giyinip dışarıya çıkarken, gördüm, zıpır külhanbeyi.. Bunun çıplaklığına aldanmışım, elbiselilerden aldandığım daha çoktur... Bu defa da tuhaf oldu: Baktım sağ tarafımdaki kurnada göbekli bir herif uzanmış, akı çok iri gözlerini üzerime çevirmiş, beni süzüyor. Bir aralık şöyle kalkıp nalınları nal gibi takırdatarak bir gezindi, külhanbeyliğine hayran oldum. Halbuki yine aldanmışım, çıkarken kapıda başında aziziye fesi sırtında alaturka setresi, eski mabeyn ricalinden biri. Selâmlaştık, hayretimden dona kaldım!

Hamam kubbesinin aksi sedası nasıl insanın hanendelik damarlarını kabartır, musiki namına avaz avaz haykırtırsa, mesnet koltukları da galiba adamın hülyasını açıyor, siyaset namına harıl harıl falsolar yaptırıyor...

Zaten hamamda hülya kuvveti artar, insan gözlerini kapayıp su sesi ve nalın tıkırdısı dinleyerek için için ne güzel dalar, nasıl kendinden geçer, ne zevkle mest olur.. İlle kaynar suda kabarmış, koyu bir sabun köpüğünün şöyle göğsümüze hafif, nazik ve kayıcı temasları, bu su ve sabun teması ne zevk verici bir temastır yarabbi... Bütün vücut köpüge gömüldüğü zaman âdeta insan tüy gibi hafifler, ipek olsun, lâhurî şal olsun hiç bir kumaş bu sabun köpüğü kadar vücuda rahat ve zevk vermez.. Eski asırlardaki şal ve hamam düşkünü Hakanlardan biri de ben olsaydım, vücudumu daima sıcak sabun köpüğü içinde bırakır, daima incilâ versin diye mühim işleri bu libasla görürdüm.

Çocukluğumda bir hamam hikâyesi dinledim: Kamburun birisi perşembe gecesi hamama gitmiş, yıkanerken etrafını cinler almış, "Çarşambadır, Çarşamba!" derlermiş, bu da onlara uymuş "Çarşamba!" diye beraberce raksetmiş tutup kubbeye fırlatmışlar, bir de yere inmiş ki, kamburu yukarıda kalmış, yükünden kurtulmuş! Hemen macerasını diğer bir kambura anlatmış, o da kalkmış, hamama git-

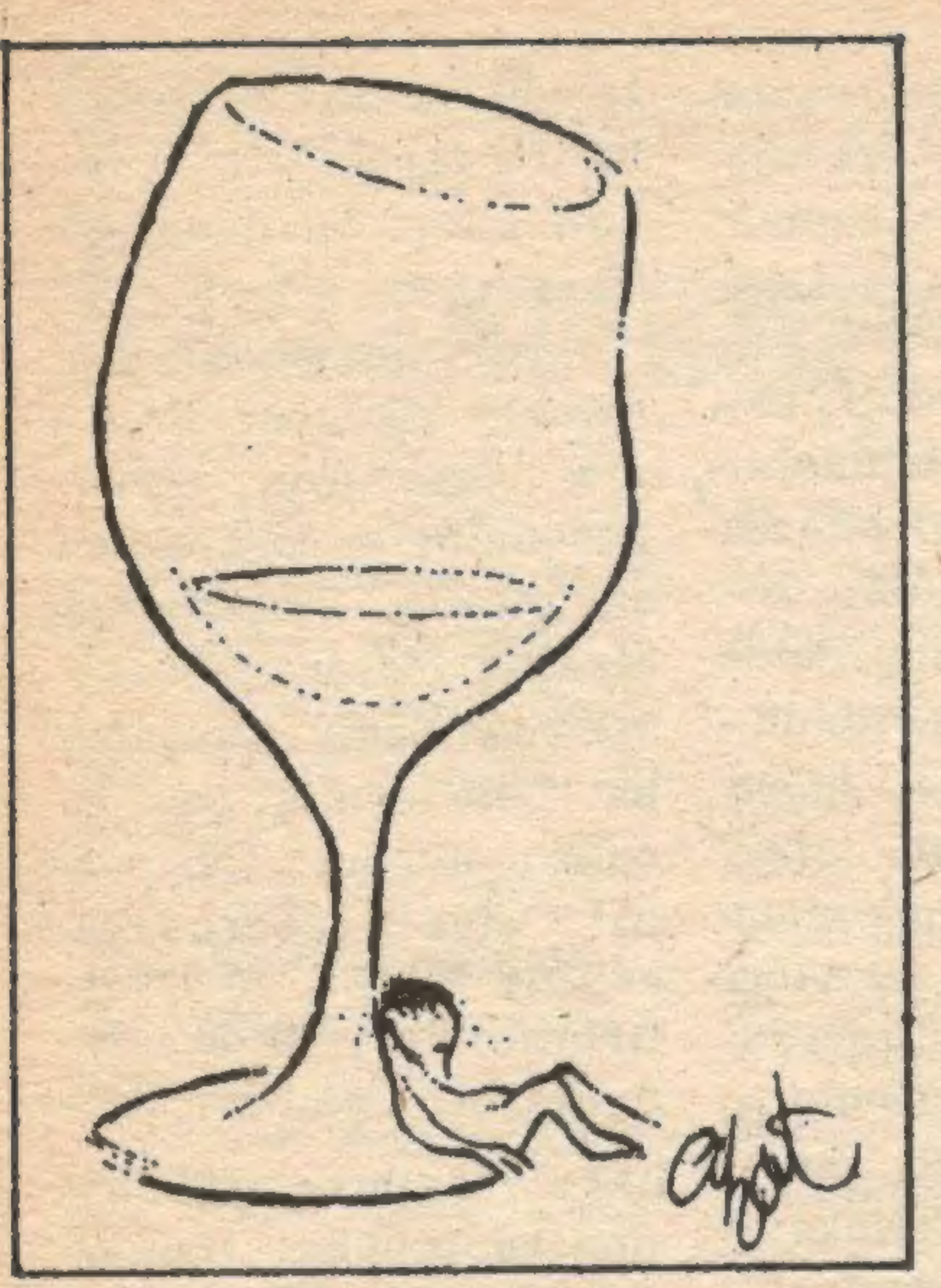

Edremit-Sevilen Şarapları başbayii Cihangir Akar yazıyor:

13 EŞEĞİN YERİNE

Köyde, ormandan kestiği odunları sırtında taşıyıp kasaba pazarında da satarak geçinen bir kadın vardı... Biraz para kazanınca muhtara gidip, odun taşımaktan sırtının yara olduğunu, kendisine bir eşek satın almasını söyledi. Muhtar da kadını, köy kahvesinde aylak biriyle evlendirdi.

Muhtar, bir zaman sonra kadını görüp durumunu sordu. Kadın,

-Şimdi anladım, karın seninle neden gencecikken evlenmiş, dedi, kocam eşekten daha çok işime yarıyor. Eşek yalnız odun taşır. Oysa kocam, hem dağa gidip odun kesiyor, hem odunları kasaba pazarına taşıyor. Bileydim, ben de senin karın gibi çok önceden evlenirdim.

■

İstanbul-Fatih, Kıztaşı Aşıklar sok. No. 18, kat 3, Ahmet Kayalıbay yazıyor:

14 BİR SİZDEN BİR BİZDEN

Kasaba pazarından köye tuz taşıyıp sırtında taşımış, fakat doğru sözlü bir adammış, cinler "Çarşambadır, Çarşamba!" dedikçe o "Hayır, nasıl olur perşembe!" dermiş, nihayet onu da kubbeye fırlatmışlar, yere inmiş ki diğerinin kamburu da sırtında...

Bizim gibi o da doğru söylemenin cezasına uğramış, ne gerekmiş adam, değil perşembe, pazartesi bile olsa "Çarşamba!" de, uy konsere, sen de cinlerle raksa bak!

Hamama dair bir hikâye daha vardır:

Delinin biri hamamda eline biri ustura geçirmiş, şuna buna salarmış, müşteriler hep kaçmış, içeriye girmek kimin haddine, hamam sahibi kapıdan başını uzatıp "Arslanım, yiğitim, vazgeç şu şakadan..." diye yalvarır, yakarırmış, fakat deliye nasihat kâr eder mi? Bir türlü güzellikle meramını anlatamazmış, tam o esnada kapıdan zil zurna sarhoş bir müşteri girmiş, hamamcı:

-Aman demiş, nafile soyunmayın, içeride deli var, elinde bir ustura, girene saldırıyor!

Herif hiç aldırmamış "Sen karışma" deyip içeriye dalmış ve deliye birden bağırmış:

-Ulan elindeki ne?

- Ustura...

-Gel öyleyse şu şakalımı traş et! Ve oturmuş, korkudan sapır sapır titreyen deliye sakalını bir güzel traş ettirmiş!

Acaba bu hamam hikâyesi ile suya sabuna dokunduk mu dersiniz?

22 ekim 1920

Yarışma

Fıkraları

şımaktan bıkan köylüler, kendileri tuz yetiştirmeye karar verirler. Tarlayı sürüp altı çuval tuz ekerler. Aradan uzun zaman geçip tarlada tuz yetişmeyince, nedenini anlamak için gidip bakarlar. Tarlaya inip kalkan sinekleri görünce,

-Herhalde ektiğimiz tuzu bunlar yemiş olacak... deyip, tabancaları, tüfekleri çekerek sinek avına başlarlar. O sırada, bir köylü, alnına konan sineği,

--İşte burda! diye hemşerilerine gösterince, bir köylü,

--Sakin kıpırdama! diyerek ateş eder.

Sinek ölür ama, hemşerileri de ölür. Üzüntüye kapılan köylüler, şöyle bir ağıt düzerler:

Bir sizden, bir bizden
Ama biz de olduk,
Altı çuval tuzdan...

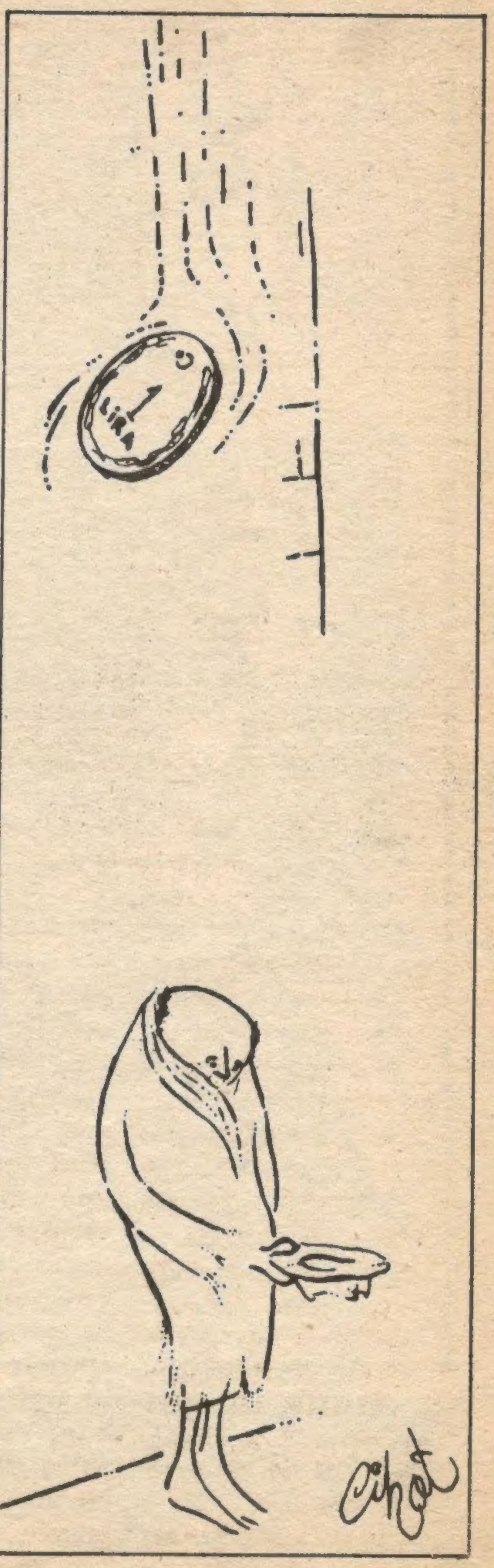

15 ETMEZSEN ETME

Çok günahlar işlemiş bir adam, bir yatır bahçesinde namaz kıldıktan sonra, diz çöküp,

--Allahım, günahlarımı affet! diye duaya başlamış.

Daha önceden ağaca çıkmış bir arkadaşı, ağacın tepesinden,

--Etmeeem! diye seslenmiş.

Adam, daha çok yalvamış:

--Sen bilirsin. Günahlarımı affet!

--Etmeeem!

Nice yalvarsa boş, hep,

--Etmeeem! cevabı alıyor.

Adam da,

--Etmezsen etme, diye bağırmış, zaten ben de namazı abdestsiz kılmıştım.

Cumartesi günleri çıkan Ustura, Günaydın gazetesinin parasız verilen ekidir. Her cumartesi gazetecinizden bir Ustura istemeyi unutmayınız!